

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **P. M.**
zastoupen Mgr. Terezou Bártovou, LL.M., advokátkou
sídlem Španělská 770/2, Praha

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 7. 2025, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Výše uvedeným napadeným rozhodnutím žalovaná potvrdila své rozhodnutí z 14. 4. 2025, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod, neboť žalobce podle posudku posudkového lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPSZ“) z 24. 3. 2025 není invalidní. V námitkovém řízení vyšla žalovaná z posudku IPSZ ze dne 1. 7. 2025, který

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

dospěl ke

stejnému závěru, když pokles pracovní schopnosti žalobce stanovil na 20%.

2. Žalobce s tímto nesouhlasil. Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné z důvodu nesprávně posouzeného zdravotního stavu Institutem. Podle žalobce nebylo přihlédnuto k tomu, že trpí úzkostně depresivní poruchou, migrénami, poruchou zraku a světloplachostí, poruchou koordinace, stability a pozornosti. V poslední době podstoupil dvě operace hemeroidů a po prodělaném oboustranném zápalu plic a embolií přetrvává dušnost. Dopad vertebrogenního algického syndromu nebyl správně zhodnocen. Žalobce pro bolesti zad a hlavy, úzkostným stavům a zadýchávání není schopen vykonávat svou profesi strojaře. Podle žalobce naplňuje posudková kritéria kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, s poklesem pracovní schopnosti 40%, navýšeno pro další onemocnění na 50%.
3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení a uvedla, že na svých argumentech zcela setrvává.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 21. 7. 2025 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav.
6. Žalobce požádal dne 6. 2. 2025 o invalidní důchod. Posudkový lékař IPZS, pracoviště Nový Jičín, dne 24. 3. 2025 dospěl k závěru, že žalobce není invalidní. Jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý pro rozhodující příčinu vertebrogenní algický syndrom polytopní, který podřadil pod kapitolu XIII, oddíl E položku 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a pokles pracovní schopnosti podle tohoto zařazení stanovil na 20%. Přihlédl přitom k dalším onemocněním žalobce. Posudek vedl žalovanou k zamítnutí žádosti.
7. V námitkovém řízení zpracoval posudek posudkový lékař IPZS, oddělení pro námitkové a odvolací řízení, Praha. Zohlednil nové lékařské zprávy z chirurgické ambulance (2. 6. 2025), ordinace praktického lékaře (30. 5. 2025) a neurologické ambulance (4. 6. 2025), nicméně dospěl k témuž posudkovému závěru. Rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce je vertebrogenní algický syndrom polytopní. Tento kvalifikoval do kapitoly XIII, oddílu E, písmene 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, neboť neshledal naplnění posudkových kritérií pro zařazení do písmene c), kde je funkční dopad s tím související pokles pracovní schopnosti závažnější. Přihlédl rovněž k údajům, které žalobce uvedl, a komorbitám, kterými žalobce trpí, nicméně setrval na poklesu pracovní schopnosti 20% a tento nenavýšil ani pro komorbity, ani pro dosavadní pracovní zařazení.
8. Na základě tohoto posudku rozhodla žalovaná nyní napadeným rozhodnutím.
9. Krajský soud vzhledem k námitkám žalobce ohledně nesprávně zjištěného skutkového stavu nechal zpracovat posudek posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Posudková komise dne 21. 11. 2025 ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností neurologie, dospěla

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

k shodným závěrům, jako posudkoví lékaři IPZS. Posudková komise vysvětlila, proč je za rozhodující příčinu žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nutno považovat postižení páteře. Postižení žalobce podřadila rovněž do položky 1b, odd. E. kapitoly XIII. přílohy k vyhlášce, když posudková kritéria pro zařazení pod jinou položku nebyla naplněna. Dospěla ke shodnému závěru o poklesu pracovní schopnosti žalobce 20%, tedy při horní hranici zde uvedeného rozpětí, z důvodu dalších onemocnění žalobce. Proto celkový pokles již nenavýšila ve smyslu § 3 vyhlášky o invaliditě. Podle komise opakovaná neurologická vyšetření žalobce neprokázala středně těžké funkční postižení páteře, a proto nelze žalobcův stav podřadit pod posudková kritéria uvedená u položky 1c téže kapitoly a oddílu. Porucha zraku je korigována brýlemi. Poruchy koordinace a stability a pozornosti nebyly lékařskými zprávami prokázány. Operace hemeroidů vyžadují zvýšenou hygienu, posudkově významné, ale nejsou. Smíšená úzkostně depresivní porucha vedla sice dříve ke krátkodobé hospitalizaci, v posledních 10 letech však psychologa nenavštívil, až v červenci a srpnu 2025. Dušnost souvisí s nárůstem váhy až na 102 kg.

10. Žalobce v průběhu řízení předložil řadu lékařských zpráv, které soud postoupil posudkové komisi a ta je vzala v potaz při formulaci svého posudkového závěru.
11. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje Institut posuzování zdravotního stavu. Pro účely soudního přezkumu zdravotní stav pak posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále též „MPSV“); za tím účelem MPSV zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona o OPSZ). Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí, ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011–43).
12. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

13. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek a jeho doplnění. Z jeho

obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností neurologie. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Odpověděla na všechny výhrady, které žalobce v žalobě vznesl. Onemocnění, kterými žalobce trpí, vzala v potaz, nicméně nemají vliv na pokles žalobcovy pracovní schopnosti. Krajský soud považuje pro poučeného laika, kterým soud je, za logický závěr týkající se namítané dušnosti, která souvisí s nárůstem váhy žalobce. Stejně tak za logický a vnitřně bezrozporný považuje závěr, že psychické potíže nejsou posudkově významné, když psycholog žalobce vyhledal až po deseti letech v návaznosti na zamítnutí žádosti o invalidní důchod a lze tedy dovodit, že na pracovní schopnost žalobce neměly vliv. Rovněž lze souhlasit s posouzením hemeroidů. Závěr, že závratě, nestabilita a ztráta koncentrace nemají podklad v objektivních lékařských závěrech, není v rozporu s předloženými lékařskými zprávami. Namítané migrény rovněž zohledněny byly. Byť si krajský soud neumí představit u skutečného člověka migrény každodenní, jak komise vyžaduje, i jejich případné zohlednění ve smyslu navýšení poklesu pracovní schopnosti o maximálních 10% podle § 3 vyhlášky by k závěru o invaliditě žalobce nevedlo. Za této situace krajský soud nevyžadoval doplnění posudku k této otázce pro nadbytečnost. Na základě toho krajský soud zjistil, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 20%.

14. Vycházejí z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „z. d. p.“), protože jeho pracovní schopnost poklesla o 20% a nedosáhla tak hranice 35%, vyžadované pro invaliditu prvního stupně. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované odpovídalo t. č. zdravotnímu stavu žalobce a je zákonné.
15. S ohledem na výše uvedené tedy soud žalobu seznal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 18. února 2026

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.